

Prešli so tedni in meseci, a pater ni videl več male deklice. Enkrat pa mu pove nekdo, da je deklica bolna. Prav prvi petek v mesecu se je potem pokazalo, da je zastoj vsako upanje.

»Oče,« mu je pripovedoval vrtnar, »deklica blede, po vsej sili hoče v vašo cerkenco. Služabnica pravi, da vedno kliče: Jezus me zove! To mora biti kaka pomota, saj je deklica židovske obitelji.«

Proti večeru gre pater obiskat malo bolnico, a celo hišo najde v velikem razburjenju. Kratek čas je bila strežnica iz sobe, no, zdaj pa ni male bolnice nikjer. Hitro je zapustila hišo in se odpravila v cerkev. In glejte, ni se motila: Rožica je bila pred kipom. Kot ptičica se je privila pred noge kipu presvetege Srca.

Ljubezen je močna, vse stori. Ljubezen je tudi tej deklici okrepila oslabiljeno, s smrtjo se boreče telo.

Dekle je ležalo kot angelček božji na oltarjevih stopnicah. Pokliče jo pater po imenu, a začuje le tih šepet: »Jezus kliče Rožico! Jezus vabi Rožico.« Lahen trepet pretrese telo in — Rožica se preseli s tega sveta, da cvete vso večnost pred presvetim Srcem Jezusovim.

M. Marijina...

Rebus.

(Priobčil Internus.)

S $\begin{array}{|c|} \hline \text{A} \\ \hline \text{LA} \\ \hline \end{array}$ B O G $\frac{\text{U}}{\text{I}}$ $\begin{array}{|c|} \hline \text{A} \\ \hline \text{A} \\ \hline \end{array}$ H

Šaljivo vprašanje.

Sin mojih staršev je, pa ni moj brat. Kdo je ta človek?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)